

Ա Մ Ս Ա Գ Ի Ր

ԵՐԵՎԱՆ. ԲԵՆԵԴԻԿԵՆ ԵՎ ԳՐԵԳԻՏՅԱՆ

ԱԹԵՆԱ ՏԱՐԻ. ԹԻՒ 1.

ՀՐԱՄԱ ՄԻԱՐԵԱՑ

ՅՈՒՆԻՎԵՐՍԻՏԵՏ

ԲԵՆԵԿ ՈՒ ԲԵԿ ԱՆ

ԺԱՄԱՆԱԿԸ

Ժամանակը, որուն հին ու նոր գործուս փիլիսոփաները չկրցան ստհման միտալ, եթէ ոչ բոսկեներու յաջորդութիւն անուանելով զայն, որոնց միոյն մահը միւսին կեանքն է, ժամանակը որուն ներքեւ ենթարկեալ է բավանդակ արտրչագործութիւն մի, բացի ի Արտրչագործութիւն որ արտաքց է ժամանակի և յառաջքան զամենացն յաւիտեանս, յաջորդութիւն մի է, կը համարձակիմ ըսելու, գեպքերու, բարյապէս սահմանելով զայն: Ապա ուրեմն ժամանակը փոխութիւն մի է, վասն զի գեպքերը ուրիշ բան չեն, եթէ ոչ փոխութիւն մի ի բարեց ի չարն, կամ ի չարէ ի բարին, մեծութենէ ի

նուաստութիւն, յաղքատութենէ ի հարստութիւն, և փոխադարձաբար: Ասոնց նման և ուրիշ հազարաւոր իրարու ներհակ գեպքեր ժամանակիս մշտաթաւալ անիւներուն շրջանին հետմէկտեղիրարու վրայ գլորուեր, իրարու յաջորդեր են: Հարուստը աղքատացեր, ու աղքատը հարստացեր է. բազմադարեան տէրութիւն մի կործաներ, ու անօր տեղը նօր տէրութիւն մի կանգներ է. հին Շաբելնին աւերակներուն մօտ՝ նօր Շաբելն մի հիմնուեր է, առաքելութիւն մի թագաւորութեան փոխուեր է. պարտիզպան մի գրգլեակներու մէջ իշխանութեան աթոռ բարձրացեր է ծիրանիներու մէջ գգուելով: Շմարիտ Աստուծոյ երկրպագու ժողովուրդ մի, անխօս տարերքի կամ ամենաշնչին նիւթի մի գիմաց խոնար-

հելով իւր ամենասիրելի զաւակն անգամ անոր զոհերէ : Ո՞իոյ մօր և միոյ արդանդի ծնունդ երկու հարազատներ՝ եղացրական սիրալիր համբոյրներու փոխանակեր են վայրենի կատաղութիւն և արիւնըռուշտ մոլեգնութիւն : Ո՞էկ բաժակէ և մէկ անօթէ սնանող համարիւն ազդակիցք, նոյն բաժակին մէջ զիրար խեզդելու չափ մտաբերէր են : Ո՞երանորոգութեան մի թշնամի և մահուամբ չափ զանիկայ հալածող իբր ձշմարտութենիցը սկաշտպան մի, նոյն վերանորոգութիւնը պաշտպաններ և անոր գըլուխ կարգուերէ : Ո՞վէ զասոնք ընողը, դէպքը . ուսկէ կախեալ են դէպքերը, և ո՞լէ այն դէպքերուն հրամայողը, ժամանակը : Ուրեմն մարդը դերի է դէպքերու, քանի որ ժամանակի ծնունդ է . և մարդկութիւնը խաղալիկ է անոր ձեռքը : Ուրեմն մարդս ամենանուաստ արարած ծմիւն, բնութեանը վիժած անարդ մէկ կենդանին է, քանի որ ենթարկեալ է իւր կամբէն դուրս եղած բուռն դէպքերու : Վաւ լիցի :

Ո՞արդս աղնիւ արարած մի է գերաբուն իշխանութեան մի զօրութեանը, և բնութեան ձեռքը յանձնուած . և սկարգեւուած է իւրեան իմացականութեան լոյս, որոյ առաջնորդութեամբ կ'իշխէ բոլոր ենթալուսոնէից . և որչափ որ կը զօրէ իւր լուսը՝ կ'իշխէ նաև բնութեան վերայ, և նոյն լուսով փոխանակ գերի ըլլուրւ դէպքերու, կը ախիրէ անոնց : Ո՞ասն զի գիտէ աղքատութեան մէջ սիրտ գոհ և միտք փարթամ ունենալ . գիտէ հարատութեան մէջ խոնարհ և արդարասէր լինել . ձախորդութեան մէջ համբերող և բարօրութեան մէջ իւր չափն ու անձը ձանչոցող . և ըստ Առաքելցն՝ գիտէ առատանալ և գի-

տէ նուազել . և այս ընթացքով դէպք մի որքան ալ ապստամբ ըլլայ մարդկան կարողութենէն, կը նուածի մարդոցս ինքնիշխանական զօրութեամբը : Ո՞ահը անոր հանճարասէր մտացն առջեւ կը կորսունցընէ իւր բոլոր խայթոցները . նա մանաւանդ կը քաղցրանայ անոր յիշատակը, ու կը սկսի մարդարէին նման գոշել . “ Տէր, ե՞րբ եկից երեւեցայց երեսացդ Շատուծայ ” :

Իւր մարդկութեան պարտաւորութիւնները ձանչնալով անիկայ, իւր մտացն ու ոգույն բարոյական ուժը վերան ժողված՝ կը դիմէ խրսիտալով մահուան դէմ, ու կը կորզէ անոր ժանիքներէն խումբ մի թշուառ արարածներու, և կ'ուրախանայ յանձին այն նպատակին ծառայելուն՝ որոյ համար ստեղծուած է : Ժամանակը իւր բոլոր դառն ու սպառնալից դէպքերով և ոչ մրջման չափ կընայ ձընշում մի պատճառել անոր մտացն ու սրաին վերայ : Հաւական է քիչ մի մրտածէ, իւր ձակատին վերայի երակներըն ու ջիղերը փափուկ մասւըններով վը շօշափելով ու անոր ելքարական կոյցի նման լոյս ու փայլ մի տալով՝ յիշեցընէ իրեն Կախախնամութեան մի հրամանը, իմաստասիրութեան մի վճիռը “ Օ՞անիր զքեզ ” : Դանչըցիր քու սկիզբդ, միաք առ քու վախճանըդ, և նոյն վախճանին հասնելու համար անհրամեշտ միջոցներուն վերայ մտածէ : Փառաւորէ վմարդկութիւնը քու նմանւոյդ վերայ . ձեռք երկիցուր անոր որ ձնշեալ կայ ժամանակին դէպքերուն ծանրութեանը տակ, մօտալուտ մահուան սպառնալիքէն զանիկայ աղատէ քու իսկ անձինդ վտանգաւը : Վու իմաստուն խորհուրդներդ մի խնայեր չնորհել ժամանակիս անցաղութենէն վտան-

գիմեջ գտնուած նաւում միզեկը դեպի ի նաւահանգատութիւն ուղղելու . և անով բովանդակ ընկերական մարմին մի ազատելու : Քու բարսյական ուժդդ մէկտեղ ժօղվելով, և աշուը ներէդ բաւական թափած արտառունք ներդ սրբելով, ջանա անձամբ դուքու այրիացեալ գլուխոդ արժանաւոր պսակաւ զարդարես . բաւականէ որչափ վատահացար ժամանակին . և ահա անիկոյ իւր չարագուշակ դէպիքերով իսպառ այրիութեան վիճակի մէջ զքեզ թողուլ կըմտաբերէ, Փութացիր պսակել քու երկու քու բարդ ալ, որոնք նոյն մշտնջենաւորութեան դէպիքերուն զոհ ըլլալով, կարծես թէ քու մոտատանջութիւնդ և իրաւացի սուդդ աւելցնելու կը մրցին:

Այս տարագէպ՝ բայց խիստ սովորական եղած խորհրդածութեանց սրատձառ կուտայ մեղ անցեալ ժամանակը, որ տակաւին երէկ սահեցաւ սնցաւ մեր վերայէն . 1865 թուտիանը, որ ՚ի տարեգիրս նշանաւոր պիտի համարի իւր մէկ քանի դէպիքերով : Վրացին՝ տիեզերական ախտիւը մաղձայուղութեան, որ տշխարհիս երեք չորրորդ մասը տարածուելով, շատ զոհեր ընկելով, շատերուն ալ սիրոը կոկիծով ու մորմօքով լեցուց : գեղեցիկ յայսեր խամրեցուց, և հիմենեան ջահերու տեղ սգոյ կերոններ վառեց . անապատացուց քաղաքներ ու դիւղեր ու շենցուց գերեզմանները մահարձաններով . երկիւղով սրաշարեց ռամիկը, շուարեցուց իմաստունը, և Վսկզեպիսի ու Ոհմանի բազուկները լքուց ու թուլցուց՝ ծաղը ընկելով անոնց բոլոր արհեստն ու գիտութիւնը : Ինկերական վիճակի մը բարելաւութեան համար գծուած ուրուագրութիւն մի, որ բարձրագոյն հաւանութեամբ մի եւս

նուիրագործուած էր, ժամանակին յեղյեղուկ դարձուածոց և մարդկային իրարու հակառակ կիբլերուն ազդեցութեան ատակ ինկած, փոխանակ նոյն ընկերութեան լաւութեն ու յառաջացիմութեան ծառայելու, կըսպառնայ բոլորովին գահավիմել զայն յանդունդս յուսահատութեան և մեռօրինակ վիճակի մի դատապարտել:

Ժամանակին իւր դէպիքերովը այսպէս իրեն խաղալիկ ընկելով մարդկութեան մի ճակատագիրը, և շաբաթը անդամ մի փոխելով այն յաւիտենական ինքնագիծ տառերը, և նորը գլքելով, և դարձեալ աւրելով, և այն յարափիս ու սրտաթափ կացութիւնը բաւական չհամարելով, նոր վերը մի կ'աւելցընէ անոր վերայ, նոր սուգի մէջ կը համակեցնէ զինքը իւր հավիւէն ու հալուակիցներէն զըրկելով . այնպիսի դէպիքեր՝ որ խորենէան ծերունի Վերթողահօր սրտաձլմիկ ողբերը մեղ կրկնելու կը հըրաւիրեն : Հարսը (սուրբ եկեղեցին) թէպէտ և կը համբերէ ողջախոհութեամբ զամուանութիւն պահելով անարատ հաւատոցն սրբոյն Վրիգորի, ինչպէս ի սկզբանէ քրիստոնէութեմինչեւ ցարդ համբերեց անտանելի ճգամիք և սքանչելի նահատակութեամիք, այլ արդեօք իսպառ պիտի համբերէն ընդդէմուղեխաբար յանդգնելով յարձակողաց յանարատ տռագաստն ո . և արդեօք պիտի պահէ իսպառ իւր անբծութիւնը, ի բաց վարելով բռնութեամբ զօտար հայրն և զեկամուտ յօրայն, որոնք յարեւմոից և ի հիւսիսց իրենց բաղաւկները երկնցուցած՝ խնծղանօք համբուրելով զնա՝ անհարազատ գրկերնուն մէջ հեղձանելու փափաքը կ'երազեն :

Այս օրինակ տրտմալի խորհրդա-
ծութիւններով լեցուն էր անցեալ
տարին . բոլոր ազգասիրաց և բարե-
պաշտ ազգայնոց ուշն ու միտքը դար-
ձած էր դէպ յարեւելու , դէպ ի սուրբ
Խջմիածին մայր Աթոռն առաքելա-
կան , դէպ յԱթոռն Ալսոյ և Աղթա-
մարու , որոնք երեքն ալ այրիացեալ
իրենց Փեսայէն՝ տրտմութեամբ կը-
լնուն ազգին սիրտը , հարկ ի վերայ
դնելով անոր՝ չտալ տեղի Առւրմակ-
ներու ու Բըքիշոյներու , այլ յարու-
ցանել յորդւոց և ի թոռանցն Գրի-
գորի Աերսէաներ ու Աահակներ :

Իսկ ի մուտք նորոյ տարւոյս, երբ
կըտեսնեմք որ սոյն ազգային անյաջող
վիճակը առանց փոփոխութիւն մի
ընդունելու դէպ ի լուն, կըշարու-
նակէ ի մեծ տրտմութիւն Վրդասի-
րաց, կը տեսնեմք միւս կողմէն ալ մը-
խիթարութեան կայծ մի, ուրախու-
թեան նշոյլ մի, Արբոյ Յակոբեանց
առաքելական Վթոռուսն վրայէն դէպ
առ որդիսն Հայկայ արձակեալ։ Աչ
իպարծանս ինձ ասեմ, ըստ Պաւղոսի,
քան լիցի, այլ եթէ Ա. Վթոռուսն եր-
կայ վիճակին վերայօք կայ տեղի պար-
ծանաց, այն ի չնորհս ազդին է։

Երբ կը տեսնեմք այն զգալի փոփո-
խութիւնը միաբանական լլւ խորիս և
ի հոգեւորական զարդացումն , երբ
կը տեսնեմք այն յառաջադէմ քոյլերը ,
զոր ծանր բայց հաստատուն ընթաց-
քով մի կ'արձակեն դէպ ի այն նպա-
տակը՝ զոր Նախնիքն մեր հաստատեր
էին , արդարեւ կ'ըզմոյլի զգայուն
չայու մի սիրուլ , և պահմի կանգ ա-
ռած կը սկսի խորհեւ լորտմութեամբ
մի անցելըն վերայ և ճշմարիտ ուրա-
խութեամբ մի ներկացիս վերայ , որոյ
բարիքները առ աջօք չեն , այլ իրա-
կանութիւն : Առաւեւ զարմանալոյ
արժանի է հանճարասէր դիտողի աչ-

քին սուրբ Աթոռոյս ներկայ վիճակը,
երբ նկատելու ըլլայ՝ թէ այս յառաջաւ
դիմու թիւնները կը պարաւառի երկ-
նաւոր Նօր մի առասուածացին խնամոց՝
և ոչ թէ նիւթական արդիւնքներու,
յորոց զուրկ է Աթոռս առ անաջողու-
թեան ժամանակին :

Աւրիշ ժամանակ առիթ պիտի
ունենամք սոյն յառաջադիմութեանց
վերայ խօսելու և նոր հաստատու-
թեանց վերայ մանրամասն տեղեկու-
թիւններ հաղորդելու մեր բարեսիրտ
Ըզդին, որոյ սիրտը Եցուն է ակնկա-
լութիւններով, որպէս զի և մեք ըստ
մեր բաղձանաց պարտավճար ըլլամք,
և անոնց ակնարկութիւնը գարձը-
նեմք դէպ առ Առւրբ Ծթուս և առ
պաշտպանս նորին սուրբ Ծրաքեալին
Յակոբոս սիրելի աշակերտն Քրիստո-
սի և արդարն Յակոբ՝ առաքելսպե-
տըն և փոխանորդն նորին, որոց ի
պատիւ նուիրեմք և զմեր աշխամաւ-
թիւնս :

卷之三

ԱԶԴԱՐԱԲՈՒԹԻՒՆ

Ա. Եթոռոյս Ժառանդաւորաց
ոցին օր յառաջ ծաղկելուն և
գաւորութեանը համար ասկէ իբր
հինգ ամիս յառաջ փութաց Ա-
սպատիւ Արքազան Պատրիարք
որը իւր առաքելական անդրանիկ
ութեանցը շրջաբերական կրոն-
ին հետ միանգամայն և յիշեալ
րոցին համար եւս աշտկերտացու-
ցք ժողվելու նպատակաւ առան-
տպեալ նամակներով յատուկ
ցակներ եւս յուղարկել առաջ-
անիստ դաւառները, որպէս զի
պայմանաց ցուցակին՝ իւրաքան-
գաւառներէ մէկ մէկ տղայ ընտ-